

Dyssegaards- Kirken

Nummer 3 - 1. September 1946 - 11. Aargang

Dyssegaardskirken i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26.

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Menighedsmøder.

Søndag d. 29. September Kl. 20.
Søndag d. 27. Oktober Kl. 20.
Søndag d. 24. November Kl. 20.

Psalmesangsaftener.

Søndag d. 6. Oktober Kl. 20.
Søndag d. 3. November Kl. 20.
Søndag d. 1. December Kl. 20.

Frivilligt Drengeforbund

Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokker Rudolf Hansen.
(Program tilstilles Medlemmerne).

Kirkens Præster indbyder.

Som det vil ses af Oversigten i Spalten ovenfor, indbyder Kirkens Præster til tre Menighedsmøder i Efteraarets Løb. Det er nu vort Haab, at mange fra Sogn og Menighed vil efterkomme Indbydelsen. Vi har tidligere afholdt saadanne Menighedsmøder, men i Løbet af Besæt-

telsestiden blev Tilslutningen efterhaanden saa lille, at vi indstillede dem. Imidlertid husker mange sikkert en Række gode Aftener fra tidligere Tid med gode oplysende og opbyggelige Emner fra Kirkelivets forskellige Omraader. Vi har for Øjeblikket Forhandlinger med forskellige Talere om at komme til de tre fastsatte Aftener i det tilstundende Efteraar, og der skal nok blive sørget for gode Emner.

Nærmere Bekendtgørelse vil senere udgaa.

Max W. Olsen.

Hans Thyge Jacobsen.

Organisten indbyder.

Som bekendt har Psalmesangen en saa betydningsfuld Plads ved vor Gudstjeneste, at man ikke omhyggeligt nok kan sætte sig ind i Psalmernes Tekster og Melodier. Der er her et rigt Stof til Oplysning og Opbyggelse for Kirkegængere. Desuden er de faste Korsvar ved Gudstjenesten af en egen og selvstændig Betydning. Men Menigheden synger som Regel alt for lidt med til disse.

For at komme nærmere ind paa disse Ting vil jeg gerne indbyde til de andet Steds her i Bladet bekendtgjorte Psalmesangsftener. Det skulde jo gerne blive saaledes, at naar vi rykker ind i vor nye Kirke, gør vi det som en Menighed, der baade kan og vil udfylde sin Opgave ved Gudstjenesten: Psalmesangen og Korsvarene. — Alt-saa: Hjerteligt velkommen saa mange, som har Lyst!

Paul Hamburger.

Bespottelig Tale.

„Denne taler bepotteligt,“ sagde Farisæerne, da de engang var Vidner til, at medfølgende Menne-sker kom bærende med en værkbruden, som laa paa en Seng og bad Jesus om at helbrede ham,

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18—19 (Tirsdag ikke).

Kaldskapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10—13. Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger,
Jægerbakken 7. Telf. Ord. 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. Helrup 4854.

Menighedssygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

og Jesus saa sagde til ham: „Søn, vær frimodig, dine Synder forlades dig!“

Ja; hvorfor ikke? Det samme siger i Virkeligheden mangfoldige Mennesker nu om Dage om Kristendommen, naar de kommer til den med en hel Mægte Ønsker om Hjælp overfor de mangfoldige Vanskeligheder og Brøst, som Menneskelivet i denne Verden lider under, og saa ustandseligt faar Guds Ords altoverdømmende Grundtone at høre: *Dine Synder forlades dig!*

Det var ikke *det*, man spurgte om.

Saa taler man om, at Kristendommen er virkelighedsfjern, uanvendelig her i det nærværende Liv, trænger til Modernisering o. s. v.

Hvorfor ikke lige saa godt sige det, som det er: Dette er bespottelig Tale! Det vil da i hvert Fald betyde, at et Standpunkt, et personligt Standpunkt til Kristendommen er taget. Alt andet, man siger, er netop kun, hvad man i feig Frygt for Standpunkttagen saadan gaar og siger.

Nej: *Dette er bespottelig Tale!*

Det er der Mening i. —

Det er lige just, hvad Kristendommen er, saalænge Mennesker kommer slæbende til den med alle deres timelige Bekymringer, værkbrudne liggende paa en Seng.

Guds Ord er her i Verden bespottelig Tale, lige indtil Menneskene kommer *med sig selv* for at adlyde Ordets Kald: *Søg først Guds Rige og hans Keltfærdighed!*

Hans Thyge Jacobsen.

Glæder vi os over Evangeliet.

Vi burde være i Besiddelse af en saadan Beundring for Evangeliet, at vi blev stolte og glade derover og kunde rose os saaledes: Jeg er en Kristen og døbt og jeg tvivler derfor slet ikke om, at jeg formedelst den Herre Jesus vil være og forblive en Herre over Synd og Død, saa Himlen og alle Skabninger maa tjene mig til Bedste. Selv om jeg besad den største Kejsers Krone, vil dette dog slet intet være imod det, at jeg har Del i Kristi Arv og skal leve med ham i al Evighed. Men hvor finder du dem, som ret tror og med Hjertet griber dette? Vi kender det allesammen og ved at tale derom; men at vi ikke tror derpaa, kan vi snart blive overbeviste om; thi vi undres slet ikke derover; ellers vilde vi ikke blot være glade, men endog stolte derover. Thi en Kristen er en stolt og salig Mand, der hverken spørger om Djævelen eller om nogen som helst Modgang; thi han ved, at han ved Kristus er en Herre over det allesammen.

Morten Luther.

Foreningen

Dyssegaardskirkens Opførelse.

For Tiden er Opkrævningen af Kontingentet i fuld Gang, og det ser ud til, at Medlemmerne som sædvanlig er trofaste og gerne indbetaler deres Kontingent. Imidlertid trænges der endnu til en fornyet Tilgang af Medlemmer. Selvom næsten ingen er udgaaet p. G. a. Dødsfald eller Bortrejse, og selvom Medlemstallet fremdeles er glædeligt stort, saa er det alligevel nødvendigt, at Indsamlingsarbejdet til vor nye Kirke yderligere forstærkes. Byggeomkostningerne er steget meget betydeligt, og der skal altsaa bruges betydeligt større Beløb end først beregnet. Gid Materiale-situationen snart kunde tillade os at paabegynde Kirkens Opførelse! Men naar først vi faar begyndt, skulde Arbejdet nødigt forsinkes yderligere p. G. a. Pengemangel. Vi opfordrer derfor indtrængende til, at man gør et Arbejde for fornyet Tilgang af Medlemmer til vor Forening. Indmeldelsesblanketter faas hos enhver af os undertegnede.

I Bestyrelsen for „Foreningen Dyssegaardskirkens Opførelse“:

Rob. Bonnesen,	A. Grue,
C. L. Ibsensvej 3.	Bryggeriarbejder,
Overlærer,	Sonderengen 87.
C. Appel-Lustrup,	
Disponent,	
Evaldsbakken 28.	
K. K. Weber,	A. O. Johansen,
Driftsleder,	Montør,
Fruevej 21.	Evaldsbakken 16.
S. Christoffersen,	Fritjof Hansen,
Snedkermester.	Glarimester,
Kongelysvej 23.	Munkely 10.
Ulla Skjoldager,	Erhard Jensen,
Frue,	Bødkerformand,
Melvillevej 1.	Fruevej 5.
Hans Thyge Jacobsen,	Jacob Jensen,
Sognepræst,	Lektor,
Dyssebakken 8.	Lyngbyvej 235.
G. Olsen,	Axel Hansen,
Bankbud,	Assurandør,
Dyssebakken 9.	Ellemosevej 27.
H. E. O. Petersen,	H. Lund,
Former,	Forvalter,
Kildebakkeg. Allé 18.	Dyssebakken 7.

Særlige Gaver.

(Indbetalt til Pastor Jacobsen.)

Bogtrykker Johs. Teller, 100 Kr. —

Desuden i Kirkebøsse d. 5. Maj Kr. 24,29, d. 9. Juni Kr. 27,25. Ialt Kr. 51,54.

Syndens Følger.

Af A. C. Asshenfeld-Hansen.

Det har sig med Synden som med en Gift, der er kommet ind i Blodet og gennemtrænger hele Menneskenaturen. Denne aandelige Blodforgiftning viste sig straks hos vore første Forældre. Urene Tanker meldte sig, de skjulte sig for Herren, de vilde ikke bekende Synden, men skød Skylden fra sig. Et lille *Lysglimt* var det dog, at de skammede sig.

Synden medfører altid sin Straf i sig selv, den føles som indre Utilfredshed, og snart melder ogsaa den ydre Straf sig paa mange Maader. Der er i disse Syndens bitre Følger ogsaa en Naade fra Gud. Derved hjælpes Mennesket til lettere at faa Afsky for Synden.

Syndens Følger kan sammenfattes i det ene Ord: Død (Rom. 6, 23). Det var nu ogsaa Herrens Ord forud for Syndefaldet. Skriften taler om Død paa forskellig Maade, men Død betegner næsten altid en *Adskillelse* mellem det, der var bestemt til at høre sammen. Saaledes tegner den *legemlige* Død Adskillelse mellem Sjæl og Legeme, og denne Død med Forkrænkighedens Orm begyndte at gnave, straks Mennesket var faldet. Men den *aandelige* Død betegner en langt frygteligere Skilsmisse, nemlig mellem Gud og Menneske-aanden. Bliver den aandelige Død ikke overvundet, ender den i det, Skriften kalder den *anden* Død, den *evige* Skilsmisse mellem Gud og Menneske.

Verden søger at skyde Dødstanken fra sig, at glemme den eller trøste sig selv med, at „den Vej skal vi jo alle“.

(Forts.)

I Enrum med Jesus.

Hvorfor er der Hvile at finde for et Menneske i Lønkammerstunderne? Jo, i Enrum med Jesus er der *et Sted, hvor man kan lægge Byrderne af*.

Det kan sortne om en i Angst og Tvivl: Passer det altsammen? Er det ikke Indbildning og Fantasi det hele?

Det kan isne gennem Sjælen i Anfægtelsens Mørke: Skulde du være uden for det hele og se de andre gaa ind til Evighedslykken, men selv møde den lukkede Dør?

Der kan ligge tunge Byrder af Syndeminder over ens Liv. Fortiden stirrer med anklagende Øjne imod en og siger: Husker du mig?

Knugende Vægt kan lamme Sjælen, naar man tænker paa de andres Frelse: Hvordan skal det gaa Mor eller Far? Hvordan skal min Mand, min Kæreste klare sig over for det evige Spørgsmaal?

Der bæres saa mange Byrder, det økonomiske Tryk tvinger mangt et stærkt Menneske i Knæ.

Jeg har en stor og glædelig Tidende: Der er et Sted, hvor du kan lægge Byrderne af.

„Gaa ind i dit Kammer og luk din Dør og bed.“
En møder den almægtige. Som Ven.

Kast al din Sorg paa Gud, thi han har Omsorg for dig, siger en, som har prøvet det (1. Pet. 5, 7). Erfaren Mand er god at gæste.

Forøvrigt er Jakob helt enig med ham. Han siger: Lider nogen iblandt eder ondt, han bede (Jak. 5, 13).

Hvorfor er der Hvile for et Menneske at finde i Lønkammerstunderne?

Jo, for der er *et Sted, hvor man kan tale ud*.

„Jeg trænger til at faa Luft, til at tale ud.“ Saa-danne Udbrud kan man ofte høre blandt Mennesker.

„Jeg er saa ofte blevet skuffet af dem, jeg talte med.“

Gaa ind i dit Kammer og luk din Dør og tal ud med Gud.

Tal helt ud!

Sig ham alt, saa faar du alt, hvad du trænger til. Du kan saa trygt sige alt, for han forstaar dig jo, og han elsker dig.

Lignelsen om den fortabte Søn handler om to Sønner. Vi tænker mest, naar vi læser den dejlige Lignelse, paa den vildfarne Søn, som trods al sin Synd og Vrangvilje møder Faderens aabne Arme, — fordi vi føler, at hans Lod er vor.

Men vi har sikkert ogsaa noget at lære af Sønnen med det sure Sind.

Husker du, hvor der staar om ham? Naar det rigtigt gaar op for os, rummer det en ufattelig Rigdom. Sønnen er jo nemlig trods sit sure Sind: Barnet hjemme i Fars Gaard!

Og hans Lykke er skildret i disse Ord: „Alt mit er dit!“

Det er Gud, som taler. Det samme siger han til sine Børn den Dag i Dag. Han hvisker det ind i Sjælen i Lønkammerstunderne: *Alt mit er dit!*

Sig ham alt, saa faar du alt.

Vi er ofte optaget af i vore stille Stunder at sige Gud alt det, vi gerne vil have af ham af timelige Ting. Det er stort, at vi maa komme til ham og sige ham, hvad vi mangler der. Han vil give os det, om det tjener til vort dybeste Gavn.

Det er lykkeligt at tænke derpaa, at han sørger for os.

„Se til Lilierne paa Marken! siger Jesus ... de arbejder ikke og spinder ikke; men jeg siger eder, at end ikke Salomon i al sin Herlighed var klædt som en af dem.“

Klæder da Gud saaledes det Græs paa Marken, som staar i Dag, og i Morgen kastes i Ovn, skulde han da ikke meget mere klæde eder, I lidet-troende?“

Men er vi ikke ofte alt for optaget af at bede om det, som angaar det timelige? Fadervors første Bønner handler om det, som angaar Gud, det, som er det første fornødne.

I Lønkammerstunderne skal vi ikke først bede om det timelige, men først om det aandelige, saa faar vi Resten i Tilgift!

Saa er Bønnens Lykke da allermest at maatte sige Gud alt, og at faa alt det, som er Mad for Sjælen.

Bøn er Opgør med Gud og er Dvælen for hans Ansigt, hvis Nærhed er vor Lykke.

En Sygeplejerske, som havde rejste Verden rundt og gjort en fortræffelig Indsats ved sin Ger-nind, havde efterladt det Ord som sit Livs Hoved-sum: „At leve Gud nær er min Lykke.“ (Salme 73, 28). Hun var velkendt viden om, men holdt mest af det ene Sted: I Enrum med Jesus.

C. Nygaard-Andersen.

Vaagn op, du som sover . . . saa lyser Kristus for dig!

Ef. 5,14).

Ja, vaagn op. Sig dog ikke i dit Hjerte: „Aa hvad, Gud er Kærlighed, det gaar vel alligevel!“ Spekuler ikke i Guds Kærlighed som en Undskyldning for Letsind og Ligegyldighed. Gud er slet ikke Kærlighed paa den Maade, Folk tror. Gud er *hellig* Kærlighed; men det er noget helt andet. Thi hellig Kærlighed betyder bl. a.: at hvis vi her forsmaar Guds Kærlighed, saa bliver kun hans Helligdom tilbage paa Dommens Dag, og *den* rammer da med Lynets Dom.

Guds Kærlighed kan derfor ikke bruges som en Undskyldning for den ligegyldige, kun som Tilflugt for den villige.

Gaa derfor ind i Valgets Alvor jo før jo hellere, og undgaa alt det, der binder Viljen og derved vanskeliggør Valget.

Sky daarlige Vaner; thi de binder Viljen og vanskeliggør Valget.

Sky gudløse Omgivelser; thi de binder Viljen og vanskeliggør Valget.

Sky Opsættelse; thi ogsaa Opsættelse binder Viljen og vanskeliggør Valget.

Sky alle Tanker om, at borgerlig Hæderlighed og udvortes Uangribelighed kan strække til. Ud-vortes Korrekthed — ak, Gud bedre det! — Jeg har engang hørt følgende: Der var et højt Domkirketaarn. En Dag opdagede man nedefra, at der et Sted højt oppe var lidt, der skulde udbedres. Nogle Bjælker blev stukket ud af en Luge, og en Mand sendt op for at reparere Skaden. Det hele var en Bagatel, alligevel blev han deroppe Time efter Time. Langt om længe kom han ned og sagde som Forklaring: „Da jeg saa det hele ovenfra, var Skaden meget, meget større end vi hernede troede.“ Det skal nok passe — ogsaa paa det personlige Omraade „herneden fra“ i Borgerlighedens Lys, og saa se os „derovenfra“ i Guds Lys. Da vil vi hurtigt opdage, at der er uendelig meget mere „at reparere“, end vi gik og bildte os ind. Sky derfor al Tillid til den farlige Uangribeligheds Tilstrækelighed. Set ovenfra ser det anderledes ud.

Og sky al det, der kun er kristeligt Skin; thi den, der lever i Guds frygtens Skin, men fornægter dens Kraft, er som et sminket Lig, og der er langt fra et sminket Lig og et levende Guds Barn.

Der staar et Sted i Guds Ord, at „De Gamle skal drømme Drømme“. Og nu, da jeg selv efterhaanden er blevet en gammel Mand (i alt Fald gammel af Aar), saa har ogsaa jeg Lov til, ved Guds Helligaands Hjælp, at „drømme Drømme“. Og en af de Drømme, som jeg har „drømt“ allerede i mange Aar, og som nu paa mine gamle Dage ofte besøger mig, er Drømmen om en *kristelig Vækkelse* blandt vort Samfunds mange praktiske, handlekraftige Mænd.

Tænk, hvilken Velsignelse for hele vort danske

Folk, om der virkelig for Alvor kom en kristelig Vækkelse netop blandt vort Folks Mænd i praktiske Livsstillinger! —

Man taler i vore Dage fra visse Sider om, at Kristendom er „Feminisme“. Tro det ikke! Kristendom er ikke Feminisme, men Heroisme. Kristendom er Mandemod — rensat af den Højestes Aand og sat ind i den Højestes Tjeneste. Men det Mandemod kræver *Mænd, grebne af Kristus*. —

Tidens Nød er ubeskrivelig, og Danmarks Fare er stor. Vort Folks Fremtid synes fuld af Dødens alvorlige Trusler — og af uoverskuelige Muligheder. Maatte Gud være med Danmark i den Tid, der kommer! Men det betyder først og fremmest: Maatte Danmarks Mænd i Tro og Bøn og Forbøn være med Gud!

Vaagn op, du som sover!

Ja, vaagn op, saa Gud for Jesu Kristi Skyld kan give dig og alle dine — ja give vor højest elskede og haardt prøvede Konge og hele vort danske Folk, der er i Smeltediglen som aldrig før, — give os alle *sin Naades Fred, sin Aands Kraft og sin almægtige Faderhaands Hjælp*.

C. Skovgaard-Petersen.

Møder i September.

2. Helliggørelsesmøder i Søborg Kirke.

Tirsdag d. 3. Kl. 19,30. Pastor Bützow-Rohde: „Glade i Haabet“.

Missionær Chr. Jensen: „Udholdende i Trængselen“.

Onsdag d. 4. Kl. 19,30. Pastor Ivan Mathiesen: „Vedholdende i Bønnen“.

Pastor Steen Andersen: „Brændende i Aanden“.

Altergang.

Omegnsmøde i Sct. Lukas Stift. Kirke, Bernstorffsvej.

Søndag d. 8. Kl. 15 præcis. Forhandlingsmøde. Pastor N. P. Sørensen, Vigerslev, indleder over Emnet: „Guds igangsættende Naade“.

Pause, hvor vi drikker Kaffe.

Derefter Gudstjeneste med Altergang ved Sognepræst J. Th. Thomsen.

Torsdag den 19. Kl. 20. Bibelkredsene.

Østre Kreds: Repræsentant Gunnar Schmidt, Alrunevej 8.

Vestre Kreds: Tømrer P. Voller, Sønderdalen 5 A.

3 Efteraarsmøder i Dyssegaards Kirke.

Mandag d. 23. Kl. 20. Sognepræst C. P. Pedersen, Trinitatis Kirke.

Tirsdag d. 24. Kl. 20. Professor N. H. Søb.

Onsdag d. 25. Kl. 20. Sognepræst A. Frøkjær-Jensen, Vallekilde.

Lørdag d. 28. Bedemøde i Kirken.

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Hans Thyge Jacobsen.

Teller, Hellerup.